

urigtig. Ellers kan jeg ogsaa bruge et mindre stærkt Udtryk og sige, at det, det ærede Medlem her udtaler, er jo slet ikke Tilfældet. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at under de Forhandlinger om dette Spørgsmaal, som vi havde i Finansudvalget, stillede jeg mig slet ikke uvillig til Spørgsmaalet om at gøre noget for at fremme Hedeopdyrkingen. I den Henseende behøver jeg kun at henvise til de Udtalelser, der ere fremsatte fra den ærede Ordførers Side, og som netop vise mit Standpunkt.

Nu siger det ærede Medlem, at det Forslag, jeg har bebudet til 3die Behandling af Finansloven, vil blive et grumme tarveligt og ringe Forslag, og saa har det ærede Medlem været saa heldigt at faa fat i en gammel Betænkning fra Statsrevisionen. Det er maaske den sidste, som foreligger, det kan godt være, men den er nu alligevel for gammel til at bevise det, som det ærede Medlem vilde have, at den skulde bevise. Det ærede Medlem vilde jo have, at den skulde bevise, at de Laan, der kunne ydes til Hedekommuner til videre Udlaan til Opdyrking af Heder, ikke vare noget værd, at de ikke bleve benyttede, og det ærede Medlem nævnte, at der i det Aar kun var brugt 2,400 Kr. Men maa jeg oplyse det ærede Medlem om en Ting, som han vistnok har glemmt, og det kan vel derfor tillades mig at oplyse ham om det uden at fornærme ham. Det er, at for 2 Aar siden blev der jo truffet en ikke ganske ringe Forandring i de Betingelser, under hvilke Laan kunde finde Sted, og den Forandring, der den Gang blev vedtagen her i Rigsdagen paa Finanslovsforslaget, har medført, at nu er der en ret stærk Efterspørgsel efter disse Laan. I Aaret 1904—05 blev der udlaant 19,977 Kr. 50 Øre, der var bevilget 20,000 Kr. Det ærede Medlem vil altsaa se, at der ikke er saa meget tilbage af dette Beløb. Og iøvrigt skal jeg oplyse det ærede Medlem om, at der endda var forlangt noget mere i Laan. I 1905—06 er der bevilget Laan paa 19,742 Kr. 50 Øre, men der er yderligere forlangt Laan til et Beløb af ca. 10,000 Kr. Det ærede Medlem vil altsaa se, at her synes det, at vi ere komne ind paa en Vej, som vinder nogen Tilslutning fra dem, som paa nærmere Hold ere interesserede i dette Spørgsmaal. Jeg kan derfor ikke se andet, end at Erfaringen fra de sidste 2 Aar viser, at her er en Vej, som vi bør gaa videre frem ad til Gavn for den Sag, her er Tale om. Jeg tror, at det er langt mere fornøftigt at

fortsætte her end at begynde at eksperimentere med det Forslag, som det ærede Medlem har stillet op, der jo dog slet ikke hviler paa noget som helst fast Grundlag. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at selv om han stod paa denne Plads og skulde modtage denne Bevilling, saa vilde han efter min Opfattelse være nødt til at sige nej. Han kunde ikke sige ja, for en Minister kan ikke være tjent med at tage imod en Bevilling, som han ikke kan føre ud i Livet paa en nogenlunde forsvarlig Maade.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Klitbeplantningen har jeg ikke yderligere at tilføje til de Udtalelser, jeg fremsatte her i Gaar. Der er efter min Mening ikke sket nogen som helst Skade ved, at Indkøbet af Klitarealer har været standset i en 3—4 Aar. Vi have haft saa rigeligt af ubeplantede Klitarealer, at der har været nok at tage fat paa; vi have endnu, som jeg oplyste, noget over 8,000 Tønder Land, som egne sig til Beplantning, og selv om jeg maa erkende, at der er ganske enkelte Steder — det vil for øvrigt ogsaa ses af Anmærkningerne til Finansloven —, hvor der nu ved enkelte Plantager ikke er mere at tilplante, og hvor der kunde være Grund til at gøre ny Indkøb, vil jeg dog fremdeles paastaa, at indtil den Dag i Dag er der ikke foresømt noget paa dette Omraade.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Rejseunderstøttelse til Fiskere vil jeg gerne have Lov til at fremhæve, at, naar jeg stiller mig mod det Forslag, som det ærede Medlem har fremsat om at forhøje denne Bevilling fra 3,000 Kr. til 4,000 Kr., — saa er Hovedpunktet ikke det, at jeg er imod denne Forhøjelse, men det, at jeg er imod den Maade, hvorpaa det ærede Medlem rejser Sagen: uden om Fiskerne og uden om „Dansk Fiskeriforening“ Bestyrelse, der staar som Repræsentanter for Fiskerne. Det er det, jeg er imod. Jeg synes ikke, det er forsvarligt, jeg synes ikke, det er rigtigt, at vi her rejse dette Spørgsmaal, naar der ikke er en eneste Fisker, som har udtalt Ønsket om en Forhøjelse af denne Bevilling, og der ikke er fremsat et eneste Ønske i denne Henseende fra Bestyrelsen af „Dansk Fiskeriforening“. Men derfor vil jeg tilføje for at undgaa mulige Misforstaaelser, at det kan meget vel ske, maaske i den nærmeste Tid, at der kan komme en Indstilling fra „Dansk Fiskeriforening“ om at forhøje denne Bevilling; og jeg skal i Betragtning af, at det jo ganske sikkert kan være rigtigt, at nogle af vore Fiskere faa Adgang til at